

blind og næseløs, besvangret af en Opsynsmand. Det er Professor Ehlers, der dokumenterer dette, og naar det har kunnet finde Sted, har det andet vel ogsaa kunnet det. Jeg henleder den højtærede Finansministers Opmærksomhed herpaa. Hvis disse Klager virkelig er rigtige, kan jeg ikke se rettere, end at det er nødvendigt, at der med haard Haand gribes ind overfor de Embeds- og Bestillingsmænd, som har forbrudt sig paa den omtalte Maade.

Det er Klager over Administrationen og Embedsmændene paa Øerne, og her mener jeg, det maa være Regeringens Pligt at skaffe bedre Tilstande til Veje. Men det hjælper ikke paa Befolkningens økonomiske Forhold, og derfor bliver det sikkert nødvendigt at overveje, hvilke sociale Reforme der maa gennemføres paa Øerne, og da først og fremmest en Løsning af Jordspørgsmaalet, som jeg nævnedes før. Dette Spørgsmaal har været fremme længe før den vestindiske Kommission blev nedsat. Allerede i Firserne kommer Spørgsmaalet om Udstykning af Jorden til de indfødte frem. Da den vestindiske Kommission var blevet nedsat, henvendte forskellige Foreninger sig til den om dette Spørgsmaal, og jeg ønsker at fremhæve, hvorledes de forskellige Adresser kredser om dette: at skaffe den indfødte Befolkning Jord, som den selv kan dyrke. Det hedder i et af 100 Mænd underskrevet Andragende — det er for Resten Andragende Nr. 1 i Betænkningen —, at alt Land, der ejes af Kolonialkassen, skal udstykkes og sælges til de indfødte. I en anden Adresse hedder det: Alt udyrket Land bør opkøbes af Regeringen og sælges til Landarbejdere paa billige Betingelser. I en tredje Adresse — fra to Arkitekter og to Muremestre — udtales det, at alt Land, som Guvernementet ejer, skal udstykkes i Parceller paa 10 Acres til Dyrkning af Grøntsager, Frugter, Majs, Salep, Kassava o. s. v. I en fjerde Adresse hedder det, at meget Land paa Statens Plantager, som i mange Aar laa hen i Busk og betragtedes som ubrugeligt, er blevet opdyrket af Parcellisterne, hvorfor man anbefaler at gaa videre ad denne Vej. Spørgsmaalet har for nylig været fremme i St. Croix Kolonialraad, og jeg ser af et Brev, der er ankommet derovre fra, at Direktør Schmiegelow og flere andre udtalte sig imod denne Udstykning, hvorimod den gamle Planter Lewy, der synes at nyde meget stor Anseelse ogsaa blandt de indfødte, udtalte sig for Planen og fremhævede, at han aldrig var kommet over den daarlige Periode, hvis han ikke havde haft sine 100 Negerparcel-

lister rundt omkring paa sin Ejendom. Det viser altsaa, at ogsaa en Del af Plantageejerne derovre stiller sig forstaaende overfor dette Krav af de indfødte.

I 1883 blev der af Guvernementet udstedt en Anordning om Udstykning af Jord til de indfødte. Det gjaldt kun den rene Jord, de Bygninger, der skulde opføres paa Jorden, skulde Parcellisterne selv skaffe til Veje. Det var ikke særlig lette Vilkaar, de indfødte fik til at begynde dette Arbejde, idet der ikke ydedes dem nogen som helst Støtte fra det offentlige i Lighed med den Støtte, der ydes Husmandsbrug her i Landet. Det hedder i Anordningerne, at Landet skulde udstykkes i Lodder paa 20—30 Acres, og de, der skulde have dem, skulde være Mænd af Arbejderklassen, som i 5 Aar uafbrudt havde arbejdet paa samme Sted. Overtagelsen skulde foreløbig ske ved Købekontrakt, og naar den første Trediedel af Købesummen var betalt, kunde de faa Skøde paa Ejendommen. Købesummen skulde erlægges i 24 halyaarlige Terminer med $\frac{1}{48}$ af Købesummen i hver. Jeg har undersøgt de Oplysninger, som foreligger om Udstykningen af disse 36 Lodder i 1883. Det viser sig, at den havde næsten den samme Virkning som Udstykningen af Jord herhjemme til Husmandsbrug, idet Produktionen af Sukker — det var væsentlig Sukkerrør, de dyrkede paa disse Ejendomme — er steget i de Egne, hvor disse Huse er oprettede, og de indfødte, som fik disse Lodder, havde ogsaa Ekstrafortjeneste. Nogen samlet Opgørelse af Resultatet foreligger ikke, men det fremhæves i en Beretning fra Guvernementet, at man maa gaa ud fra, at en jævnt flittig indfødt, som har faaet en saadan Lod, kan foruden den almindelige Dagløn til sig og øvrige Medlemmer af Familien, som arbejdede paa Jorden, have et Overskud paa omtrent 70 Dollars aarlig, d. v. s. henimod 300 Frcs., hvilket svarer til omtrent det dobbelte af den almindelige Arbejds løn i Guvernementet. Disse Forsøg med Udstykning har efter Guvernementets Mening vist, at Landarbejderne kan arbejde godt, naar de arbejder for sig selv.

I en Indberetning, der er afgivet af Hr. Christian Dahl af Christianssted til Kommissionen, gives der en meget udførlig og saglig Behandling af hele dette Spørgsmaal. Han siger, at de almindelige Markarbejdere, baade Mænd og Kvinder — de arbejder lige godt —, arbejder aldeles mekanisk under en Drivers Tilsyn uden Interesse for, om Arbejdet bliver godt eller daarligt udført, de faar under alle Omstændigheder ikke mere end deres Dagløn. I Modsætning hertil frem-